

verkeerd bezig was geweest. Ik ging me niet zo zeer om de foute beoordeling van een doodgewaand dier: dat was gewoon een stom-miteit. Maar ik begreep opeens dat een kind er recht op heeft de dood van zijn dier op eigen wijze te verwerken.

Het tijdperk van de hamsters was voorbij. Er kwam weer een hond in ons gezin. We haalden Teddy uit het asiel. De kinderen kozen hem omdat hij het zieligste hondje was. Hij was ook geen gemakkelijk dier. De eerste jaren wilde hij alleen met mij uit en hij was bang voor mannen. Graag zat hij uren in de auto; het maakte niet uit of die reed of stilstond. Toch ontstond er een hand tussen hem en ons gezin, zodat hij op zijn oude dag ook met de andere huisgenoten meeging, maar wel

het liefst met mijn man. Hij had het meeste geduld met het dier dat niet goed meer vooruitkwam. Na een jaar of tien bij ons kwam ook voor hem het einde.

Nu is naar alle waarschijnlijkheid de laatste dierenperiode in ons huis aangebroken: die van de poezen. Zelf ontfermden we ons over een aanloop-kat: Tijger. In de vakantieperiode kreeg hij gezelschap van de twee poezen van onze dochter en van de poes Minous van onze zoon. Zij beiden waren uit huis gegaan. Op hun kamers hadden de dieren geen verzorging als onze kinderen weggingen. Inmiddels is dat niet meer nodig, nu ze hun eigen huisgezin hebben.

Tijger is heel oud. Hoe oud, dat kunnen we alleen maar schatten. We zullen hem missen, als het eenmaal zo ver is....

CLEAN UP AFTER YOUR DOG

Johanniek van der Molen

New York, de grote stad die bijna Nieuw Amsterdam had geheten, heeft veel hondenbezitters. En die laten allemaal hun hond uit. Toch hoeft je, lopend over straat, nooit 'shit' te roepen, althans niet omdat je letterlijk in de stront trapt.

In Nederland doen we altijd wat lacherig over hondenpoep.

Niet als je kind of jijzelf er net weer in uitglijd, maar wel als het er op aankomt afspraken te maken om het probleem op te lossen. Dat is des te verbazingwekkender als je ziet dat in vele buitenlandse landen het probleem serieus genomen is en daadwerkelijk opgelost.

Wat hebben wij Nederlanders toch met poep dat we het probleem koesterend laten voortbestaan? Waren we er ook zo laat bij toen om redenen van hygiëne in de hele westerse wereld riolering werd aangelegd? Daar zijn aanwijzingen voor: de aanleg van riolering in Leiden is nog niet voltooid. Er zijn nog steeds enkele grachten waar huishoudens op lozen.

Op school kreeg je bij geschiedenis te horen dat de behoefte van de primitieve middeleeuwse stadsbewoner op straat belandde, door het

ontbreken van riolering. Wat een dommeriken! Dat doen we tegenwoordig heel wat beter ...

Gewoon een goeie boete, niks honden-uitlaatsroken en ander amateuristisch geëxperimenteer. En hoe lager de pakkans hoe hoger de

HET SCHUURDIER

Ans van den Toorn, Deventer, voorheen Fagelstraat 42

Een huisdier durf ik Piet eigenlijk niet te noemen, want verder dan de schuur is hij eigenlijk nooit gekomen. Op een dag, nu bijna een halve eeuw geleden, signaleerden we hem in de achtertuin onder de perenboom: een merel die zich moeizaam over de grond voortbewoog met een afhangende vleugel. Een slachtoffer van een van de vele katten in ons huizenblok of van de buurjongens die ijverig oefenden met hun nieuwe windbuks?

In de tuin zou hij weinig overlevingskansen hebben. Ik kreeg toestemming een hoekje voor hem in orde te maken in ons schuurtje. Op de betonnen vloer stortte ik een paar emmers tuinaarde en ik zette daarin enkele takken met wat bessen. De vogel was snel gevangen en werd in zijn voorlopige verblijfplaats opgesloten.

Hij kreeg er een bakje water bij waaruit hij kon drinken en waarin hij ook graag een bad nam. En omdat hij op alleen bessen niet kon leven, zocht ik elke dag wat slakken en wormen in ons tuin. De wormen verstopte ik in de schuur onder de tuinaarde, zodat Piet - zoals we de vogel noemden - overdag wat te doen had.

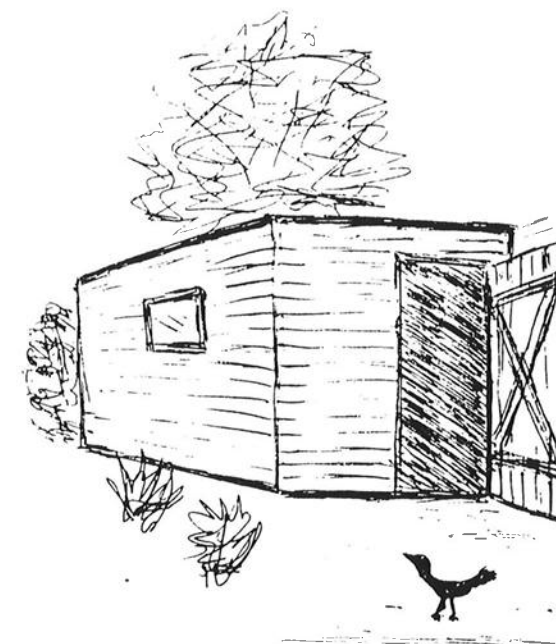
Aanvankelijk was het dier heel schuw en dook weg in het kolenhok zodra ik de schuurdeur opende. Maar al gauw begon hij mij te kennen en bleef rustig in zijn tuintje zitten. Met glinsterende oogjes keek hij mij aan en was zelfs bereid af en toe een wormpje van mij aan te pakken. Zijn vleugel nam langzamerhand een wat normalere stand aan.

Het was een geluk dat het herfst was. Niet alleen waren er volop bessen, maar ook werd de houten schuur niet zo door de zon getei-

boete, gewoon volgens de wet die luidt dat de vermenigvuldiging van boete en pakkans een constante is. Relateer de boete vervolgens aan het netto-inkomen en we raken wel erg ver van het onderwerp af. Gewoon: clean up after your dog, ruim de stront van je hond op, anders

sterd als in de zomer. Na een paar weken werd de oogst in onze tuin echter geringer. Geen nood, de Leidse Hout was vlakbij. Ik stond voortaan wat eerder op en voor ik op de fiets naar de HBS aan de Burggravenlaan reed, trok ik met vaders schep de Hout in en trilde een dagrantsoen wormen uit de grond. Piet was onverzadigbaar en ik begon genoeg te krijgen van mijn onsmakelijke klus. Hij zou toch wel eens genezen zijn, dacht ik, en ik zette de schuurdeur wijd open.

Vanuit de keuken zag ik hoe de vogel naar buiten kwam, wat rondscharrelde op het terrasje, uitgebreid naar boven keek en toen weer lekker zijn veilige schuur opzocht. Hij had geen enkele poging gedaan om te vliegen!

Ik was wanhopig, want ik wilde van de verzorging af en kon het toch niet over mijn hart verkrijgen Piet zomaar buiten te zetten.

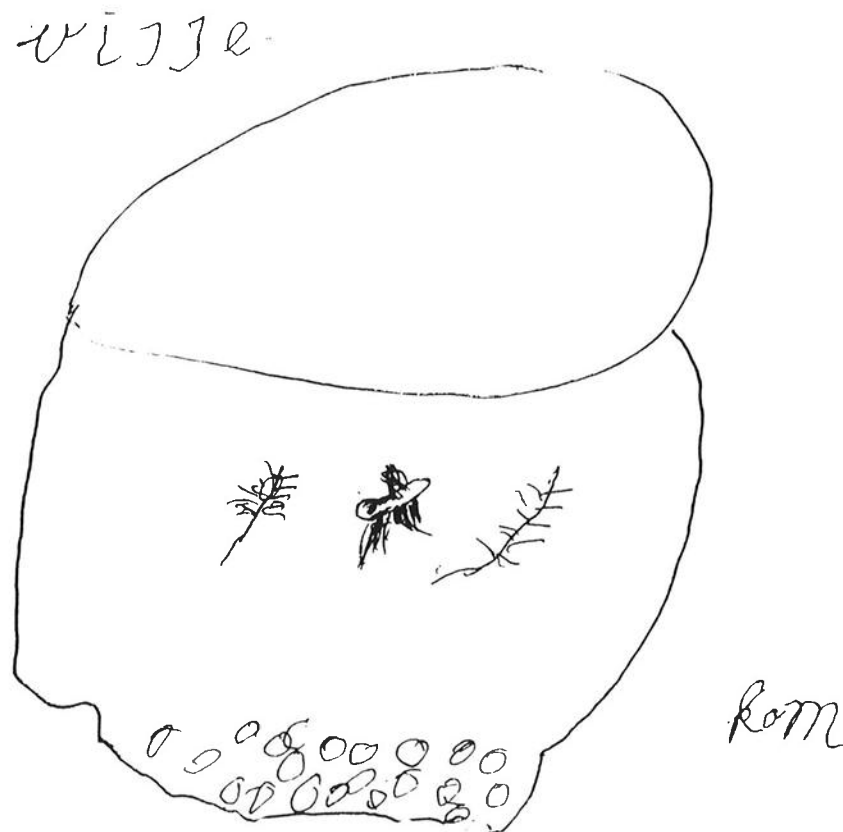
Wie het bedacht heeft, weet ik niet meer. Maar ik schreef een brief naar het Wassenaar-se dierenpark, waarin ik de hele geschiedenis vertelde met het verzoek of het dierenpark de zorg wilde overnemen. Per ommegaande kreeg ik bericht dat ik de vogel kon brengen. De eerstvolgende vrije middag stopte ik Piet in een doosje dat ik stevig vastbond op de бага

gedrager van mijn fiets. En zo heb ik mijn schuurdier weggebracht.

Ik ben nadien nog een keer teruggeweest om naar die kleine merel te kijken, die tussen zoveel grotere vogels in een reusachtige voliëre op de grond rondscharrelde. Ik verbeelde mij, toen hij mijn kant opkeek, dat hij mij nog herkende.

VISJE

Niels Mentzel, 7 jaar, Johan de Wittstraat 38

SPIDI GONZALES

Gera Jansma-van Schouwenburg,
Van Oldenbarneveltstraat 30

De gebeurlijkheden in ons huisgezin zou je kunnen indelen naar de levens van de dieren die daarvan in de loop van de jaren deel uitmaakten. Met bijzondere genegenheid denken we nog altijd terug aan de 'tijd van Jochem'. In 1954 kwam hij als een klein zwart hondje van net zes weken op hoge pootjes terecht bij ons, nog een jong stel, in een oud grachtenpand aan het Rapenburg, waar we toen enkele kamers bewoonden. Zijn moeder was een adellijke airedale-terriër en zijn pa een herder van stand.

Jochem bleek in elk geval een hond met karakter. Hij hield van vrijheid en leerde al snel de binnenstad van Leiden kennen, die hem ook al snel kende. In de hondenwereld had hij zo zijn sympathieën, die hem enkele vaste vrienden opleverden, maar ook de heftigste antipathieën die doorwerkten bij de verschillende bazen.

In de mensenwereld was hij aanhankelijk, zachtmoedig en trouw tot in de dood. Na een aanvankelijke aarzeling accepteerde hij de komst van onze kinderen. Ze werden vriendjes. Aan verhuizing uit de vertrouwde binnenstad, waar hij zijn zwerftochten op vaste tijden onderbrak om baas of vrouwtje uit te laten, bleek hij even te moeten wennen. De Leidse Hout was echter een zeer aanvaardbaar alternatief. Zijn dood na vijftien jaar betekende rouw in ons gezin.

Aan een vervangende hond waren we niet toe. Er kwam een periode van kleine huisdieren. Eerst verscheen er een bak met guppies. Het vissenbestand wisselde met de groei van onze zoon tot tenslotte een tropisch aquarium. Op zolder huisden Piet en Bella, een aandoenlijk vogelpaartje, zebrevinkjes, die daar vrij rondvlogen met een open kooi als thuishaven.

Achter de keukendeur verscheen konijn Knabbel, een fraai Hollandertje. Zijn hok was in de Fagelstraat bij de kraak gevonden. Toen na enkele jaren het gebrek aan lichaamsbeweging evident werd, hebben we Knabbel na overleg met de opziener de vrijheid geschonken in het hertenkamp. We verbeelden ons daar nog altijd nazaten aan te treffen.

De aaibaarheidsfactor in aanmerking genomen,

stonden we de aanschaf van een paar hamsters toe: één voor de zoon en één voor de dochter. Elk dier kreeg een eigen kooi, voorzien van een molentje en gestoffeerd met zachte lapjes tussen de houtwol om de nestdrang niet te frustreren.

Volgens de dierenhandelaar waren hamsters uitermate geschikt voor kinderen: 'niet kapot te krijgen'. Helaas bleek al spoedig na de komst van het kleingedierte de behoefte aan een begraafplaats. Achterin de tuin onder de grote taxus verschenen houten kruisjes als miniatuur-gedenktekens voor visjes, vogels, salamanders en ja - helaas - ook hamsters.

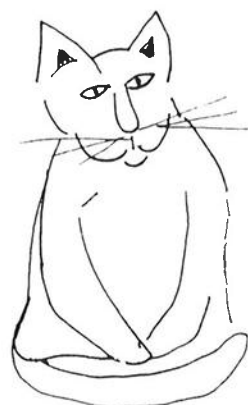
Na enkele droevige ervaringen koos onze zoon een prachtige witte hamster als nieuw kameradje. Het was een watervlug diertje en kreeg daarom de naam Speedy Gonzalez, in de wandeling Spidi. De schrik was groot toen ik op een ochtend Spidi languit en stijf in zijn kooi aantrof. Het molentje, dat we de avond tevoren nog zo vrolijk snorrend hadden horen ronddraaien, stond stil. 'Nee, niet weer', was mijn eerste gedachte en ik riep mijn echtgenoot. Hij voelde aan het diertje en constateerde eveneens een voortijdig einde.

Om het aanzien van het zoveelste slachtoffer onze kinderen te besparen, besloten we hem een grafje te geven. Daar we geen geschikte doos konden vinden, wikkelden we hem in een stuk keukenrol en begroeven hem zonder 'pump and circumstance'. We gingen verder met onze bezigheden.

Na een uurtje of zo keek ik uit het badkamer-raam. Mijn blik ging naar de taxus, waar ik iets wits zag bewegen. 'Zeker een stuk papier de tuin ingewaaid', dacht ik. Maar onmiddellijk daarna maakte een angstig vermoeden zich van mij meester. Ik rende de tuin in. Een ogenblik later stond ik met een zanderige Spidi in mijn handen. Trillend bracht ik het diertje terug in zijn kooi die nog op het aanrecht stond. Nog net op tijd.

'Waarom staat Spidi hier', vroeg mijn zoon, die door de achterdeur binnenkwam. Ik durfde het niet te zeggen en mompelde iets over schoonmaken. Toen na enige tijd Spidi echt doodging en ik zag met hoeveel verdriet en zorg een grafje werd gemaakt, besepte ik dat ik

Thema: huisdieren

POES TESSA

Fons Vernooij, Fagelstraat 53

Eenentwintig jaar oud. Binnenkort, over een week of twee, is het zover. De oudste kat in de Fagelstraat en misschien wel in de Raadsheerenbuurt. Ze is klein en nooit groot geweest. 'Wat een leuk jong katje' hoorden we vaak. 'Hoe oud is ze?'

Misschien heeft u haar nooit gezien, dat kleine lappenkatje van nummer 53. Dat kan, want ze komt nooit meer buiten, ten minste niet voor op straat. Niet meer, sinds ze boven in de Larix heeft gezeten, omdat een hond op haar afstoot. Veilig boven in de boom wachtte ze tot die hond weg was, maar toen durfde ze er niet meer uit. 'Die komt vanzelf wel', troostte ik mijn dochters, 'Ik heb nog nooit een kattengeramte in de boom gezien'. Maar dat hielp niet en ik moest een lange ladder lenen om Tessa vrij baan naar beneden te geven.

Ze is trouwens altijd al erg voorzichtig geweest. Daar dankt ze haar hoge leeftijd aan, denk ik. Vroeger bij mijn ouderlijk thuis was dat anders. Een drukke weg voor de deur, de spoorbaan vlak achter ons huis en een duivenmelker twee huizen verder. Ik kan mij menig katje herinneren. Eéntje klapperde altijd aan de brievenbus als ze naar binnen wilde. Een schatje, maar ja op een dag was dat ook voorbij.

Poes Tessa had ook zo haar truc om 's avonds binnen te komen. Dan klom ze door de klimop naar boven en ging op het kozijn voor een van de ramen zitten. Het probleem was alleen om

het raam open te krijgen zonder haar van het kozijn af te vegen. De kunst was om snel een ander raam open te gooien voordat ze het in de gaten had en naar dat andere kozijn sprong. Gelukkig ging dat meestal goed.

Vroeger hadden we een luikje in de achterdeur, reuze handig. Dan kon ze zelf naar buiten. Maar na verloop van tijd bleek dat de kat van een van de burens het ook ideaal vond. Die was groter dan Tessa en achtervolgde haar midden in de nacht tot op de overloop. Dan kwam Tessa voor vijf gesloten deuren te staan en zag geen andere uitweg dan een rauwe oerschreeuw te slaken.

Dus kwam er een schuifje achter het klapdeurtje zodat we ongestoord konden slapen, als we het schuifje niet vergaten. Na de verbouwing kwam daar een eind aan. De nieuwe deur bleef hermetisch dicht en juist op dat moment realiseerde Tessa zich dat klimop niet voor niks zo heet.

Nu is de energie weg en haar lichaam stijf. Ze is al jaren op een nierdieet en laat het vlees en de vis op het aanrecht staan. Niet omdat ze het niet wil, maar omdat ze niet meer op de aanrecht kan springen. Zelfs de stoel is te hoog en dus miauwt ze de hele dag om assistentie.

Tijd voor euthanasie? Nog niet. Pas als ze spontaan omvalt, is het leven kat-onwaardig, denken wij. Af en toe zie ik haar wankelen, dan houd ik mijn adem in en denk: 'Nee, gelukkig, deze avond haal je nog wel'.

KATTENHAAT

Marjanne Bontje, Fagelstraat 42

Hoewel ik niet graag bekend sta als kattenhaatster in de buurt, waar menig bewoner één of soms zelfs meerdere exemplaren koestert, waag ik me toch aan een bijdrage voor de Raadsheer over dit precaire onderwerp.

Als pedagoog ben ik me zeer bewust van de voorbeeldwerking van ouders voor hun kinderen. Onze afkeer van kaas is daar het levendige bewijs voor. Zo ook wat kattenhaat betreft, hoewel dat voor de kinderen niet geheel rechtlijnig opgaat.

De gevoelens van Siard (5) voor katten zijn ambivalent. Op school mocht hij zijn lievelingsdier tekenen en dat werd Truus, de poes van de burens. Ook Idse (bijna 3) is dol op de buurpoezen en lokt ze met schoteltjes melk om ze te aaien. Ze komen echter in actie met waterpistolen zodra er een kat - ook Truus of de andere buurpoe, Joop - rondjes draait om z'n behoefte in onze tuin te doen.

Een bonte verzameling katten - een witte, een dikke grijze, een gevlekte, een rode, een zwarte en diverse lapjeskatten - doet onze tuin aan. Kattenschrik, speciale planten, en door Siard strategisch neergezette satehprikkers ten spijt. Ik kan mijn afschuw van de kattendrollen, die in de tientallen lopen, niet verbergen.

Het toppunt vind ik kattenpies tegen mijn fietstassen, wat een vreselijk aroma in huis brengt als de fietsen 's avonds zijn binnengezet. Uitsoppen met chloor hindert katten niet door te gaan met piesen tegen mijn tassen.

Tijdens een maaltijd met buurkinderen was een kat weer aan het graven. Na een snelle actie hem te verjagen, ontspon zich de volgende conversatie, met een zeer creatieve opsomming van manieren om katten uit de tuin te weren.

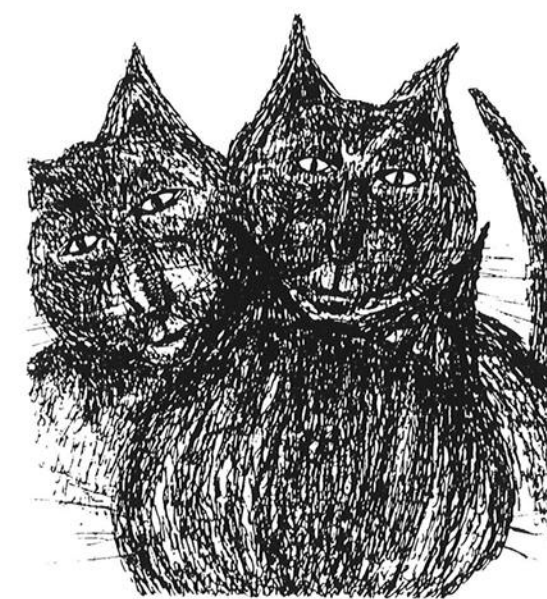
De kinderen zaten geschminkt als tijgertjes aan tafel en dat deed hen op de gedachte komen zelf als 'tjigerverschrikkers' in de tuin rond te gaan lopen. 'Katten zijn bang van tijgers.' Alleen, hoe moest dat dan als ze naar bed waren. Een elektrische hond was de volgende vondst. 'Katten zijn ook bang van honden en elektrische honden poepen niet.' Ze kwamen steeds meer op dreef.

'Katten houden niet van water, we moeten bij

de paaltjes van het hek bakjes water zetten. Nee, we moeten een gracht om de tuin graven!'

'Katten poepen niet bij zichzelf in de tuin, ze ruiken hun baasje. Dan moeten we het luchtje van de burens in onze tuin doen.' Hoe dat dan moest en hoe de luchtjes van alle andere katten-eigenaars te verzamelen waren, leverde de conclusie op dat dat niet zo'n uitvoerbaar idee was. Het hek moest veel en veel hoger worden, net als een volière, met een dak.

Tot slot kwam Siard met het advies dat we zelf maar een poes moesten nemen. Dat zou andere katten verhinderen in onze tuin te komen en katten poepen tenslotte niet in eigen tuin.

RAADSDIEREN OP DE FOTO

De redactie van De Raadsheer beschikt over een speciale camera, De Buurtcamera, waarmee kinderen uit de Fagelstraat de afgelopen weken op pad zijn geweest om Raadsdieren te fotograferen. Zij stelden ook enkele vragen aan de baasjes en bazinnen. Hier is het resultaat, gemaakt door Anne (6), Edith (4), Joep (11), Roza (9) en Ward (5).

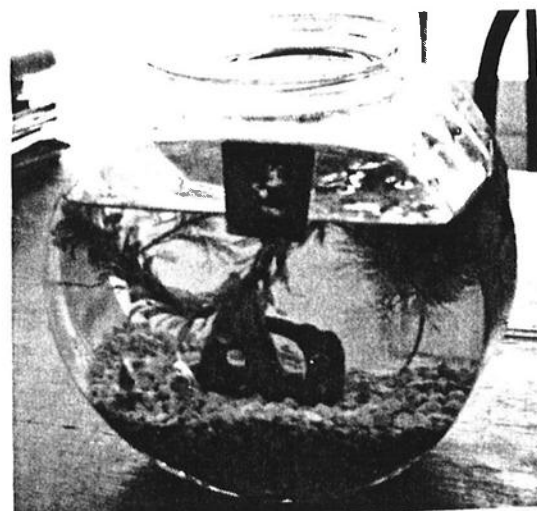
V.l.n.r. Joep, Roza, Anne, Edith en Ward

Bruce (1,5 jaar), de hond van de familie Vader, Johan de Wittstraat 54: „Hij is heel lief, houdt van kinderen en is erg rustig.”

Leo (1 jaar), de cavia van Joep van den Broek, Fagelstraat 34: „Leo is heel erg snel.”

Tom en Sebas (1,5 jaar), de goudvissen van Rinke Bruna, Van Oldenbarneveltstraat 26: „Sebas is wit met oranje. Tom was oranje, maar wordt steeds witter. Om de dag krijgen ze eten.”

Belle (4 jaar), de hond van Emma Smeets, Van Ledenberchstraat 4: „Ik weet niks te vertellen.”

■ JEUGDTHEATER PIERROT, DEN HAAG

De Gebakken Eieren met de jeugdvoorstelling 'Het jaarfeest van St. - Hilarius'. Met: Rob Beymans en Rob Strengers. Herhalingen: nog onbekend, voor informatie bellen met Jeugdtheater Pierrot (070-3933348).

DOOR FLOOR DE BOOYS

Ridders, schildknapen, vendelzwaaiers, valkeniers en tot slot een heus toernooi. De twee man sterke Haagse theatergroep De Gebakken Eieren laat in haar nieuwe voorstelling 'Het jaarfeest van St. - Hilarius' de middeleeuwen herleven. Het theater doet even dienst als een marktplein waar het jaarfeest van St. Hilarius op dito wijze wordt gevierd. Met als eregast jonkvrouwe Isabella waarvoor alle ridderharten sneller gaan kloppen.

Het tweetal, voormalig wiskunde- en muziekdocent, maakt bij de voorstelling veel gebruik van zelfgesneden schuimrubber poppen en dieren. Door het meegevend materiaal en een vernuftige constructie van scharnieren kunnen ze die beesten heel natuurlijk laten bewegen. Zó natuurlijk dat je zou zweren dat er levende schepsels op het toneel staan. Het volwassen publiek kijkt er doorheen, alhoewel het effect verbluffend blijft, maar voor de jonge toeschouwers is het alsof er echt roofzuchtige adelaars, haviken en valken vervaarlijk dicht langsscheren. De twee paarden die bij het toernooi worden ingezet spannen de absolute kroon. Zeker ook door het prachtige samenspel met hun echte berijders. Naast de schuimrubber creaties hebben De Gebakken Eieren tijdens deze voorstelling nog meer troeven in handen. De aanpak van het thema laat hun achtergrond doorschemeren. De voorstelling is opvallend educatief,

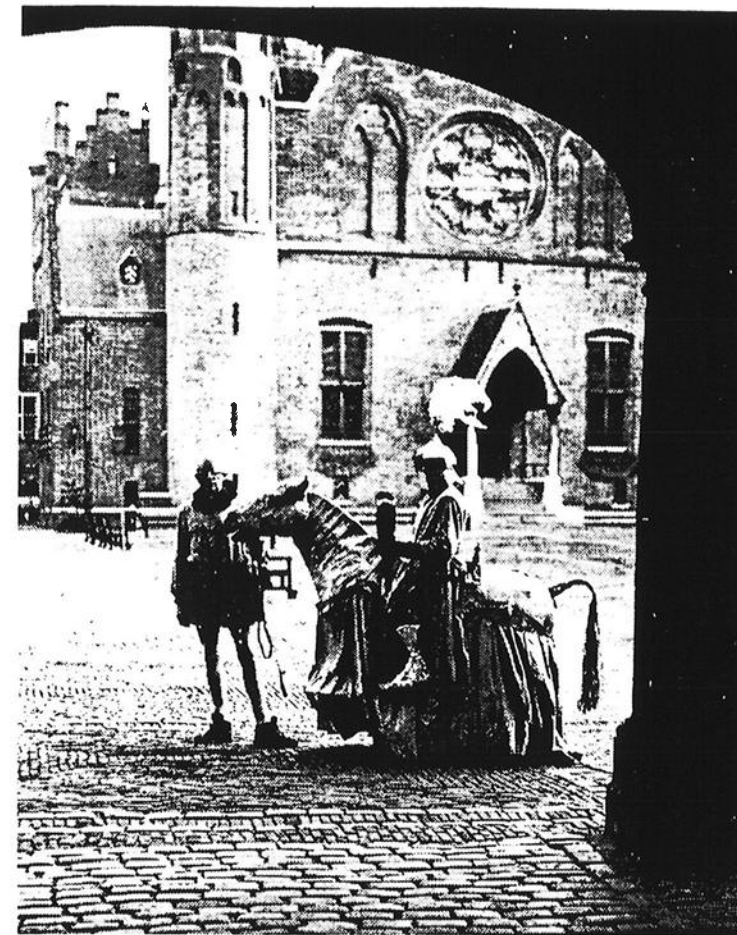

FOTO DE GEBAKKEN EIEREN

De schuimrubber paarden die bij het toernooi worden ingezet spannen de absolute kroon.

langzaam nemen ze de toeschouwer mee de duistere middeleeuwen in. Bijna op een geschiedenisboekjes-achtige manier wordt elk facet van het ridderschap uit de doeken gedaan, gelardeerd door veel gegrap en gegrol. En passant worden wat gezegden en spreekwoorden die uit de middeleeuwse ridderorde zijn voortgekomen, zoals bij voorbeeld 'iemand een loer draaien' slaat op het aas dat gebruikt werd door valkeniers om de vogels te trainen, aan het publiek uitgelegd. De twee hebben er zichtbaar lol in om het publiek ondertussen de stuipen op het lijf te jagen door telkens bijna te struikelen en rake klap-

pen uit te delen. Gelukkig zijn bijna al hun attributen van onschuldig schuimrubber. Als de theorie bezonken is worden kinderen uit het publiek gehaald om te kijken hoe ze het er in de middeleeuwse praktijk vanaf zouden brengen. Een jong schildknaapje wordt door de twee zelfs publiekelijk tot ridder geslagen en op de schouders genomen.

De kracht van De Gebakken Eieren ligt in het feit dat ze ondanks hun schoolachtige aanpak geen frikken worden. Integendeel, ze gaan zo in de voorstelling op dat ze zelf weer even kind worden. En dat is prachtig om te zien.

Lantarenpalen

De omrastering van het **Rozenpleintje** is hersteld, maar de witte lichtmast die erbinnen is geplaatst moet nog steeds worden verwijderd.

Onduidelijkheid overheerst overigens de lantarenpalen-affaire. Zoals al eerder bericht, komen er kleinere nieuwe palen. Benieuwd naar de geplande exacte locatie stelde ik me in verbinding met de voorzitter van de Raadsherenbuurt. De overzichtskaart bleek op onverklaarbare wijze zoek geraakt.

Verkeer

Het **fietsongeval** met dodelijke afloop op de Rijnsburgerweg op 11 april heeft tot een actie van het Wijkcomité Vogelwijk geleid. Er zijn ook in de Raadsherenbuurt handtekeningen opgehaald. Een werkgroep zal in overleg met gemeentelijke diensten treden met als doelstelling om de gevaarlijke punten rond de twee buurten te inventariseren. Er kan dan gericht aan verbetering worden gewerkt.

LEIDSE HOUTTHEATER ZONDAG 17 AUGUSTUS !!

Mieke Warnink

Attentie: de kindervoorstelling is op zondagmiddag 17 augustus, 14.00 uur, en niet op de eerder aangekondigde datum van 21 augustus. Het is inmiddels traditie dat deze voorstelling op de laatste zondag van de schoolvakantie plaatsvindt.

De voorstelling van dit jaar belooft een top-evenement te worden. Het inmiddels, ook in het buitenland, bekende theaterduo Hilaria, voorheen "Gebakken eieren", trad vijf jaar geleden op in het openluchttheater met het onvergetelijke 'Oost-Hilariaanse Staatscircuit'. Dit jaar brengen ze naast het ridder

Vliegverkeer

De sterke toename van het vliegverkeer op de luchthaven lijkt in flagrante strijd te zijn met de afspraken die in 1995 zijn gemaakt met betrekking tot de Planologische Kern Beslissing (PKB). Daarin zijn heel duidelijk grenzen gesteld aan de groei van de luchthaven. Tijdens een jubileummanifestatie van de vereniging Milieudefensie op 24 mei in Wijk aan Zee is geprotesteerd tegen een mogelijke luchthaven in de Noordzee. Op 10 juni kwam Schiphol met een plan naar buiten om voor ongeveer 32 miljard gulden een eiland voor de Noordzeekust tussen Noordwijk en Haarlem in te richten als tweede nationale luchthaven. Bovendien zou er een tweede Kaagbaan aangelegd moeten worden. Het kabinet neemt na de zomer een beslissing over de groei van de luchtvaart. Een nieuw kabinet zal gaan besluiten over een eventuele nieuwe luchthaven.

spektakel (zie recensie), speciaal voor het Leidse Houttheater een selectie uit 'It's raining cats & dogs'. Wie zich de schuimrubbertijgers uit hun vorige show nog herinnert, wil deze gecombineerde voorstelling onder geen voorwaarde missen.

JEUGDTHEATER

Gebakken Eieren laten middeleeuwen herleven

Pinkie en Snoesje (5 en 6 jaar), de poezen van Floor, Jonna en Roos den Uyl, Johan de Wittstraat 41: „Snoesje gaat altijd in het poppenbedje liggen. Dat is soms wel vervelend, want dan zit Roos te spelen met de poppen.”

Mik (6 maanden), de hamster van Katelien Nortier, Fagelstraat 41: „Hij is lief, hij bijt meestal en het is een schattig beestje.”

Flipsi (8 maanden), het konijn van Fanny Klumper, Fagelstraat 35: „Zijn achterpoot hangt, hij is zwart en bruin en erg lief.”

Mickey (8 jaar), de hond van de familie Scharloo: „Het is een mannetje, een boerenfox die uit het asiel komt.”

ANDERMANS HONDEN: EEN HOBBY

Johanniek van der Molen

Het passen op honden die tijdelijk niet verzorgd kunnen worden door de eigenaar, dat is de liefste hobby van Loes van der Borg uit de Van Beuningenlaan.

Vroeger had ze zelf een hond, maar dat kan lastig zijn als je op vakantie wilt.

"Bovendien zie je dan altijd maar één karakter;

het spannende aan mijn hobby is dat je steeds andere hondenpersoonlijkheden ziet. En omdat er vaak méér honden tegelijk rondlopen zie ik ook hoe ze op elkaar reageren," zegt Loes.

"Al vanaf m'n geboorte kwam ik met dieren in aanraking. In Brabant hield mijn vader paarden, de manege was naast het huis, en in huis waren er altijd honden."

Het gedrag van de honden is een eindeloze bron van verbazing en -vaak ook- ontroering voor Loes. Ze kan er veel over vertellen, met naam en toenaam foto's laten zien van de honden die in de loop van de jaren over de vloer zijn geweest. Maar elke gebeurtenis geeft maar heel gebrekkig weer wat de honden voor haar betekenen en de hobby haar doet.

Zo'n zes jaar geleden is ze er, via de dierenarts Heemskerk, aan begonnen. Inmiddels is het een niet meer te stoppen sneeuwbal en heeft ze -soms voor een paar uur, soms voor enkele dagen, vaker voor weken en een enkele keer voor maanden- andermans honden in huis en tuin. Soms is het er één, soms zijn het er twee, soms vier. Ze voelt zelf aan of dat kan of niet.

"Hoewel ze niet kunnen praten hebben honden toch duizend-en-één manieren om hun emoties te uiten. Het is duidelijker zichtbaar dan bij mensen. Ze kunnen bovendien geen toneel spelen; houden je niet voor de gek. Alle gezichtsuitdrukkingen kun je aflezen: jaloezie, verliefdheid, vooroordelen, ergernis en zelfs lachen.

"Ik had eens twee honden die erg op elkaar gesteld waren geraakt. Helaas werd één van de twee eerder door z'n baas opgehaald. De ander merkte dat en ging uit protest in de mand van zijn vriendin zitten en was niet van plan er weer uit te komen.

"Twee van mijn vaste logé's gaan steevast op de vensterbank voor het raam zitten. Een andere hond, die dat niet gewend was, hoorde je bijna denken 'wat zij kunnen kan ik ook', en zo zat-ie ook op de vensterbank.

"Een golden retriever vrouwtje -Floortje- was wat bang voor de poolse berenhond, die op een bijzonder strategische plek in de kamer lag: iedereen moest haar passeren. Floortje deed dat dapper, maar zonder enige vorm van oogcontact, alsof ze duidelijk wilde maken: 'als ik jou niet zie, zie je mij ook niet'.

"Ze hebben verschillende voerbakken, op verschillende plaatsen. Als ze de kans krijgen eten ze wel uit elkaars bak. Het gedrag verschilt van 'ikke eerst' tot 'ga jij maar voor; als het op is heb ik pech gehad'.

"Soms veranderen honden door de logeerpartij van gedrag door het contact met andere honden. Ze krijgen meer zelfvertrouwen. Dat gold ook voor Floortje, die aanvankelijk bang was,

maar later zelfs de baas werd bij de voerbakken. En ik had eens een herder, een moederlijk tiep, die genoeg kreeg van het gekef van een cocker spaniël. Mooi dat die stil werd!

"Ik heb eens zes weken gepast op een hele grote hond, een kruising tussen een labrador en een golden retriever. Die wilde altijd naar binnen, ook bij andere mensen en ging grommen als-ie naar buiten moest. Wat bleek? Bij zijn baas was-ie altijd buiten, als waakhond.

"Degene die de hond brengt is altijd de baas: óf de man, óf de vrouw. In het begin kreeg ik hele lijsten met gebruiksaanwijzingen: 'mijn hond lust gekookt ei', 'om 8 uur mag-ie er uit', 'om kwart over acht krijgt-ie een koekje'. De lijsten zijn steeds korter geworden. Maar ik hou wel rekening met diëten en geef zonodig medicijnen.

"Sommige logé's zijn echt oud. Je moet per hond kijken wat ze aankunnen. Hele oude honden vinden het niet leuk om uitgelaten te worden. Nina, een grote oude Karelische berenhond van bijna dertien, had plasproblemen. Maar als je d'r niet zoveel liet lopen had ze nergens last van. Het was gewoon de vermoeidheid.

De hele oude hond

Leidse Hout

tussen lome bomen van zomer
komt een vlinder naast me zitten

rimpelend ligt het vijverwater voor me
aan de rand van het voetpad ligt verleden

een meisje onder bladertak fluistert mij
in het gele badpakje verliefdheid toe

te verlegen om de naam te vragen
schets ik haar op ruitjesschrift

gooi het tot vliegtuigje gevouwen
naar de vlucht van eendengesnater

scheerlings zeilt het in de rietkraag
waar zij het nooit heeft gevonden

nu wandelt ze langs de herten met haar kind
bij het theehuis teken ik de stille bomen

IN, OM EN BOVEN LEIDEN

Maarten Mentzel

Bomen

Één van de zes statige iepen rond het Rozenpleintje, vorig jaar al van zijn takken ontdaan, is in het voorjaar omgezaagd. De Dienst Milieu en Beheer is gevraagd of er een oorzaak voor de sterfte bekend was. De Chef van de afdelingen Voorbereiding en Wegen schrijft de vereniging Raadsherenbuurt op 14 mei:

"De dode iep die is omgezaagd, bleek te zijn aangetast door de iepenziekte. In een dode of zieke iep huist de iepespintkever. Deze legt haar eitjes onder de bast. Als de jonge kevers in het voorjaar uitvliegen, op zoek naar voedsel, nemen zij een schimmel mee waarmee zij andere iepen weer kunnen infecteren.

Met name deze schimmel is de grote hoosdoener: de schimmeldraden groeien in de vaten van de boom, waardoor het transport van water stagneert waardoor eerst de blaadjes verwelken en vervolgens de hele boom dood gaat."

Er zijn nu ook 2 lindebomen in de Johan de Wittstraat in buitengewoon slechte staat; langs de Warmonderweg bevindt zich ook een vrijwel bladerloze linde. En toch kunnen lindes honderden jaren oud worden. In *Natura* (1997 nr. 2) lees ik over de oudste linde van Nederland, een *Tilia x vulgaris*, die in het Brabantse Sambeel staat en wier leeftijd op 450 jaar wordt geschat. De Bomenstichting (Oudegracht 201 bis, 2311 NG

Utrecht, tel. 030-2340778) houdt een bomenregister van bijzondere bomen bij en verschaft ook verder informatie.

Er zijn gelukkig ook weer nieuwe boompjes geplaatst, onder meer in de Van Oldenbarneveltstraat en de Fagelstraat.

NIEUWS OVER LEIDSE HOUT

Emke van Breugel en Johanniek van der Molen

Op zondag 11 mei jongstleden vierde de Vereniging Vrienden van de Leidse Hout op zeer muzikale wijze haar tienjarig bestaan. Dit festijn ging gepaard met verschillende activiteiten. In het koetshuis werd een kleine tentoonstelling 'een beeld van de Leidse Hout' geopend door wethouder Alexander Pechtold, die daarna de 'Herinneringsbank' schuin tegenover het Theehuis onthulde. Deze bank, naar een ontwerp van Van Nes uit de jaren twintig, brengt hulde aan degenen die de Leidse Hout in het kader van de werkverschaffing aanlegden. De nieuwe bank zit heerlijk en biedt een goede uitkijk op de nieuwe muziektent en de vijverpartij. Tevens werd een terras en de nieuwe kleine speelweide naar een ontwerp van wijlen Evert Cornet in gebruik genomen. Helaas werd slechts een gedeelte van de plannen van Cornet verwezenlijkt en werd door de gemeente op het laatste moment gekozen voor een andere inrichting langs de muziektent, waardoor het publiek op afstand wordt gehouden. We hopen dat door lering in de dagelijkse praktijk uiteindelijk voor een betere oplossing zal worden gekozen.

Muziek in de muziektent

Tegen het middaguur hoorden de aanwezigen de tonen van 'Hoor de muzikanten spelen', uitgevoerd door muziekvereniging De Burcht Leiden, die al lopende door de Leidse Hout dit stuk ten gehore brachten. Vervolgens nam de voorzitter van de vereniging, Rob Mante, het woord en volgde de in gebruikname van de muziektent en de opening van het concertseizoen 1997. Tot 's middags vijf uur werd er op het podium gemusiceerd en kon men genieten van de muziek van het groot FLAM-orkest, het Jeugd Symfonie orkest Oegstgeest, de pianist Straetemans en als sluitstuk de Ordinary Herry Shoppers.

Dichtwedstrijd

De Vereniging Vrienden van de Leidse Hout had ter gelegenheid van haar jubileum ook een dichtwedstrijd uitgeschreven. Halverwege de middag werden de prijzen uitgereikt. De jury, bestaande uit Gijsbert van Es, Maarten Mentzel, Gerard Schelvis en Mieke Warnink, kende twee eerste prijzen toe. Groep 3 van de Woutertje Pieterse School aan de Houtlaan, waarvan -onder leiding van de juf- maar liefst negen kinderen de dichtkunst hadden beoefend, kreeg de eerste prijs voor de deelnemers beneden de zestien jaar. "De jury vindt dat alle kinderen van groep 3 naar het theehuis in de Leidse Hout mogen om daar de gewonnen 100 gulden in ijsjes te gaan omzetten. De jury is op dat idee gekomen door het gedicht van Carolien (6 jaar), die daarin niet alleen de Leidse Hout bejubelt, maar vooral ook de ijsjes die je daar kunt kopen," aldus het jury-rapport.

ijs van de lijthout
waar ik zo veel
van hout. en
het is er ook niet
te kout in die
lijthout dat gijtje
pief dat is lief
en men kint is er
zo lief dit is
tog waar je van
hout in die lekere lijthout
t en het is er niet kout
om dat ik er nog steeds zo veel
van hout van
die lekere lijthout
kus van carolien
de pien

In de leeftijdscategorie 16 plus ging de eerste prijs naar Ton Jansen (49 jaar) uit de Marxstraat in Leiden. "Het gedicht is poëtisch en melancholisch tegelijk, met niet alleen een treffende sfeertekening van de Leidse Hout, maar ook van mensen die er komen om te dromen," zo schrijft de jury in haar rapport.

"Wat ik minder leuk vind is als een hond uit macho-gedrag tegen een plant in de kamer gaat staan plassen, waarna de anderen -groot of klein- ook zo hoog mogelijk er tegenaan proberen te plassen. Dus plant weg - probleem weg.

"Elke dag ruim ik twee keer de tuin op. Anders krijg je in huis vliegen. Elke hond poept steeds op dezelfde plek. Niels, die er nu is, doet het achterin tussen twee appelbomen. Ik heb ook wel eens een oude hond gehad die het pal voor de keukendeur deed.

"Inmiddels heb ik ook vaste klanten. De meeste honden komen terug. Er is gelukkig nog nooit een hond bij mij overleden.

"Een hond moet jou accepteren als leider. Goed gedrag moet je belonen. En negatief gedrag moet je negeren."

Nina, de grote oude Karelische berenhond van bijna dertien

SNUITJE

Jeppe Delver, Van Beuningenlaan 28, 9 jaar

Het was een avond net zo een als alle andere. Mijn vader, Jan-Robert Delver, werd om 6 uur uit zijn bed gebeld; hij had nachtdienst. Hij ging weg en op het moment dat hij wegreed kwam er een grote zwarte kat de tuin in. Hij had geroken dat wij twee konijnen hadden; het jongste konijn heette snuitje, het oudste konijn heette snuffel. De kat kwam op het hok van snuitje af. Hij pukte met nagels het hok open ... Moet je nagaan hoe dat beest moest geschrokken zijn. Snuitje kon nog uit zijn hok springen. Het gevolg was afgrijselijk. De kat sprong achter het konijn aan, het was een onmogelijke poging want een kat en een konijn

zijn nu eenmaal geen partij voor elkaar. Binnen de kortste keren was de kop van het konijn gescheiden. Juist op dat moment kwam mijn vader terug. De kat schoot de tuin uit. Mijn vader heeft de twee overige resten in een zak gedaan en naar de dierenarts gebracht. Zelf heb ik, Jeppe Delver, het heel erg gevonden. Mijn konijn is 1 jaar geworden. Mensen die een zwarte kat hebben opgelet: Let WAT BETER op uw kat!

17.30 uur **Straatbarbecue met disco**
aan het Rozenpleintje (Johan de Witt-
straat). De disco wordt verzorgd door
Edwin. Het bestuur zorgt voor salades,
brood, sauzen, barbecues en muziek.

U neemt zelf vlees of vegetarische
gerechten mee. Bovendien is het han-
dig als u bestek, borden, stoelen en
tafels meeneemt.

20.30 uur **Einde**

KONINGINNEDAG 1997

Vader met koopwaar

Het Rozenpleintje
was op koningin-
dag vanaf 4 uur
weer trefpunt voor
jonge en oudere
buurtgenoten. Rom-
melmarkt, hapjes,
drankjes en muziek.

Zingen met de vlag uit

NIEUWS VAN HET BESTUUR

LAG-Garage

Karen Verbeek

Een deel van de voormalige LAG-garage is verkocht. Het betreft de nummers 35 en 35a; de kleine showroom rechts met studentenkamers erboven. Het is gekocht door een particulier, die het geheel geschikt zal gaan maken voor eigen bewoning. De nieuwe eigenaar heeft bodemonderzoek onder zijn pand laten verrichten. Uitkomst: er is een lichte verontreiniging met minerale oliën aangetroffen, welke volgens de wettelijke eisen niet schoongemaakt hoeft te worden.

Oud Papier Actie (OPA)

Frank Nortier

OPA heeft over 1995 geleid tot een donatie aan *Terre des Hommes* en aan *Artsen zonder grenzen*, van elk f 1.071,81.

Het bedrag dat aan *Terre des Hommes* is overgemaakt zal worden gebruikt ter bestrijding van de kinderprostitutie. *Terre des Hommes* heeft in Brazilië, Thailand en de Filipijnen opvangcentra opgezet om deze campagne te kunnen voeren. De kinderen krijgen er voeding, medische hulp en professionele begeleiding. Maar ook preventief is *Terre des Hommes* actief: er zijn onderwijsprojecten, zodat de kinderen een beroep kunnen leren; hierdoor wordt voorkomen dat de kinderen in de prostitutie terecht komen. Daarnaast zet *Terre des Hommes* zich in voor een strengere wetgeving tegen sekstoeristen.

Over 1996 is een bedrag van f 1.092,-- ontvangen. Dat is aanmerkelijk minder (de helft) dan het bedrag over 1995. De reden daarvoor is dat de firma Wildenberg geen vergoeding meer geeft voor het papier, gezien de hoogte van de oud-papierprijs. De opbrengsten bestaan dan alleen nog uit de subsidie van de gemeente Leiden. De kosten van de precariorechten over 1996 bedroegen f 57,96, zodat aan *Terre des Hommes* en *Artsen zonder grenzen* elk f 517,02 is uitbetaald. *Terre des Hommes* zal het geld gebruiken voor de actie "Stop de kinderslavernij". Met deze campagne maakt *Terre des Hommes*

zich sterk voor de uitgebuite kinderen waar ook ter wereld.

Op de laatste jaarvergadering kwam het voorstel naar voren om de OPA-gelden niet als vanzelfsprekend naar deze twee instellingen te laten gaan, maar ook andere instellingen een kans te geven om hiervoor in aanmerking te komen. Aldus is toen besloten. Dat betekent dat op de jaarvergadering in 1998 zal worden vastgesteld welke instellingen dat zullen zijn. Het bestuur nodigt U nu reeds uit om daarvoor met beargumenteerde voorstellen te komen en die bij het bestuur kenbaar te maken.

Er zijn opmerkingen gemaakt dat het papier uit de container waait, omdat het oud papier te achtereinde in de container wordt gedumpt. Daarom hierbij het dringende verzoek om het oud papier zoveel als mogelijk achteraan in de container te stapelen en de voorkant vrij te houden.

Voor het begin van het nieuwe schooljaar staat de container er op dinsdag/woensdag 5/6 augustus a.s.

17 augustus: vakantie-terugkom-dag

Jeanet van der Vlist

Zondag 17 augustus vieren we weer onze traditionele van vakantie-terugkom-dag, met alle bekende activiteiten:

11.00 uur Raadsherenloop

Een sportieve uitdaging voor alle buurtbewoners. Start in de Johan de Wittstraat ter hoogte van nummer 30. Misschien staan er dit jaar verrassende nieuwe talenten op??

14.00 uur Kindertheater

In het Leidse Houttheater verzorgt de theatergroep 'Hilaria', voorheen 'Gebakken Eieren' twee voorstellingen: "Vliegende honden bijten niet" en "Het jaarfeest van St Hillarius". Toegang gratis.

GEMENGD NIEUWS

Familieberichten

Jarig:

Op donderdag 19 juni werd mevrouw S. Borger-de Boer, die al sinds 1963 woont in de Johan de Wittstraat 25, negentig jaar! Ten huize van de familie Marks -naaste buren- werd in het begin van de avond een verrassingsfeestje gegeven. Verschillende buren maakten muziek. Behalve 'lang zal ze leven' werd ook het Friese volkslied ten gehore gebracht -mevrouw Borger is Friezin- en klonk ook het toepasselijke 'Mensch, durf te leven!'. Namens het bestuur van de buurtvereniging overhandigde Rianne Boonstra een fraaie bloembak voor in de tuin.

Geboren:

* 28 april 1997: Eline Hoogervorst, dochter van Peter en Mariët, Johan de Wittstraat 21

* 7 mei 1997: Nina Hijmans, dochter van Hielke Hijmans en Marilou Meyer, Van Oldenbarneveltstraat 20

Oproepen

*** Gezocht**

Voor de collecte van de Nederlandse kankerbestrijding in de week van 8 tot 13 september zijn er nog enkele vrijwilligers nodig voor de wijk gelegen tussen het station en Oegstgeest.

Als u zich wilt aanmelden als collectant, dan kunt u contact opnemen met Yvonne Bergmeyer, Johan de Wittstraat 36, telefoon 5156482.

* **Gevraagd:** lieve niet rokende OPPAS voor onze dochter van 4 maanden voor dinsdag + vrijdag de gehele dag vanaf sept/okt. Telefoon 5170480 (s.v.p. na 20.00 uur).

* **Wie wil met ons het Leidsch Dagblad delen?** Wij zoeken mensen in de Raadsherenbuurt

THEMA VAN DE VOLGENDE RAADSHEER

Leiden, stad van culturen

Leiden draagt dit jaar het predikaat Cultuurstad van Zuid-Holland. Tussen april en december is een uitgebreid cultureel programma georganiseerd. Eind juli krijgt Vondels Lucifer een bijzondere opvoering op en rondom de Burcht. Er is inmiddels een Architectuurprijs uitgereikt en begin augustus volgt een Beeldende-Kunstprij. Koren, monumenten, hiphop, brass, een opera (Socrates, oktober) - er valt dit jaar veel extra's te genieten en te beleven in de Cultuurstad Leiden.

Met veel genoegen sluit De Raadsheer zich aan bij dit culturele festival. De redactie nodigt de lezers uit bijdragen te sturen over cultuur in Leiden. Breng uw liefde voor de Leidse Schouwburg of het LAK-theater onder woorden. Denk terug aan de mooiste tentoonstelling die u ooit in Leiden hebt gezien. Haal herinneringen op aan de oude Stadsgehoorzaal. Misschien werkt u in de culturele sector, bijvoorbeeld in een Leids museum dat verbouwd wordt. Of draagt u zelf actief bij aan de Leidse cultuur, in een koor, in een toneelvereniging, als beeldend kunstenaar of zondagsschilder. Alle culturele bijdragen zijn welkom!

Deze bijdragen voor de volgende Culturele Leidse Raadsheer kunnen, uiterlijk 15 september, worden ingeleverd bij: Johanniek van der Molen, Fagelstraat 16 en bij alle andere leden van de redactie.

INHOUD

Redactioneel	pag. 01
Nieuws van het bestuur	pag. 02
LAG-garage	pag. 02
Oud papier aktie (OPA)	pag. 02
17 augustus: vakantie-terugkom-dag	pag. 02
Koninginnedag 1997	pag. 03
Nieuws over Leidse Hout	pag. 04
In, om en boven Leiden	pag. 05
Leidse Houttheater zondag 17 augustus	pag. 06

Thema: *huisdieren*

Poes Tessa	pag. 08
Spidi Gonzales	pag. 09
Clean up after your dog	pag. 10
Het schuurdier	pag. 11
Visje	pag. 12
Kattenhaat	pag. 13
Raadsdieren op de foto	pag. 14
Andermans honden: een hobby	pag. 15
Snuitje	pag. 17

Gemengd nieuws	pag. 19
Thema van de volgende Raadsheer	pag. 20

REDACTIONEEL

Johanniek van der Molen

Door de buurtkrant weet je wat er in de buurt leeft. Dit keer moet je dat heel letterlijk nemen, met al die verhalen over huisdieren. Het ongewenste huisdier komt er wat bekaaid af: de vlooiën hebben het dit keer afgelegd tegen de honden, katten en marmotten.

Bijdragen voor De Raadsheer stromen tegenwoordig binnen. De redactie is daar heel blij mee. Regelmatig worden redactieleden ook getipt over gebeurtenissen in de buurt met het verzoek "een verslaggever van de buurtkrant" te sturen. Ook dat verheugt de redactie. Maar nog liever sporen wij tipgevers aan zelf een stukje te schrijven. De buurtkrant is van iedereen! De redactie heeft ook een speciaal fototoestel voor buurtactiviteiten. De

camera ligt na een telefoontje klaar om te lenen: 515 71 35. Doen!

Blij is de redactie met de reacties op de oproep voor bezorgers van de buurtkrant. De Raadsheer wordt voortaan bezorgd door Ivo Hansen (bijna 9 jaar), Martijn Hansen (ook bijna 9), Niels Hansen (bijna 11 jaar), en Lucas van de Wetering (10 jaar). Ine Wiersma, de moeder van Ivo, Martijn en Niels, helpt ze daarbij. Wat fijn dat jullie gereageerd hebben!

Dit keer zitten er veel tekeningen en foto's in de krant. En de vertrouwde rubrieken zijn weer goed gevuld.

De redactie wenst alle lezers een goede vakantieperiode toe en -vanzelfsprekend- weer veel leesplezier met De Raadsheer!

DE RAADSHEER, juli 1997, 19de jaargang nummer 2

REDACTIE RAADSHEER

Rita DeCoursey

Fagelstraat 39, tel. 515 58 86

Gijsbert van Es

Fagelstraat 38, tel. 517 29 30

Emily Groenewegen-Gülcher

Rijnsburgerweg 151, tel. 517 47 05

Maarten Mentzel

Johan de Wittstraat 38, tel. 517 25 70

Johanniek van der Molen

Fagelstraat 16, tel. 515 71 35

Janny van Nieuwkoop

Van Oldenbarneveltstraat 28, tel. 517 21 76

Aan deze aflevering werkten voorts mee
(in alfabetische volgorde)

Marjanne Bontje, Emke van Breugel, Jeppe Delver, Gera Jansma-van Schouwenburg, Niels Mentzel, Frank Nortier, Ans van den Toorn, Karen Verbeek, Fons Vernooij, Jeanet van der Vlist, Mieke Warnink, Ruth Zuilhof en Joep, Roza, Anne, Edith en Ward

De Raadsheer is een uitgave van de Vereniging Raadsherenbuurt te Leiden.
Het blad verschijnt tenminste 4 maal per jaar.

De redactie is voor haar beleid achteraf verantwoordig schuldig aan het bestuur van de vereniging.
Gesigndeerde artikelen komen voor verantwoording van de auteur. Ingezonden stukken kunnen worden ingekort.

Eerstvolgende aflevering: september 1997

Copy graag vóór 15 september 1997 bij redactie-secretariaat, liefst aangeleverd op diskette.

Oplage : 375 exemplaren
Redactie-adres : Fagelstraat 16

BESTUUR VERENIGING RAADSHEREN-BUURT

Rob van Berge Henegouwen

Johan de Wittstraat 45, tel. 517 47 13

Niels Blokker

Van Oldenbarneveltstraat 27, tel. 515 42 47

Rianne Boonstra

Fagelstraat 16, tel. 515 71 35

Arjan Hogewoning

Johan de Wittstraat 28, tel. 519 02 50

Frank Nortier (penningmeester)

Fagelstraat 41, tel. 517 54 68

Peter Pot (voorzitter)

Johan de Wittstraat 17, tel. 515 43 71

Karin Verbeek

Van Oldenbarneveltstraat 46, tel. 515 50 95

Jeanet van der Vlist (secretaris)

Johan de Wittstraat 46, tel. 517 45 24

CONTACTPERSONEN IN DE BUURT

Gevonden Voorwerpen:

Rita DeCoursey (zie redactie)

Contacten met OPA:

Frank Nortier (zie bestuur)

Theater-werkgroep:

Ton van Leeuwen

Johan de Wittstraat 34, tel. 515 59 97

Ouderenhulp:

Rob Grootenhuis

Fagelstraat 14, tel 515 47 69

Diefstal/inbraak:

Rob Grootenhuis

Fagelstraat 14, tel 515 47 69

Vereniging Vrienden van de Leidse Hout:

Rob Mante

Johan de Wittstraat 3, tel. 515 47 70

Buurtarchivaris:

Rob Mante (zie direct hierboven)

Meldingen verhuizingen, geboortes e.d.:

Jeanet van der Vlist (zie bestuur)

Telefooncirkel:

Atie Van Wely

Warmonderweg 27, tel. 517 09 10

Zondag 17 augustus
Vieren we weer onze traditionele
van vakantie terugkom-dag,
met alle bekende activiteiten

DE RAADSHEER
19de jaargang, nr. 2, juli 1997

11.00 uur Raadsherenloop

*Een sportieve uitdaging voor alle buurtbewoners.
Start in de Johan de Wittstraat ter hoogte van nummer 30
Misschien staan er dit jaar verrassende nieuwe talenten op??*

14.00 uur Kindertheater in het Leidse Houttheater

*van het theaterduo Hilaria, voorheen "Gebakken eieren",
met de twee voorstellingen:
"Vliegende honden bijten niet" en
"Het jaarfeest van St Hillarius".*

Toegang gratis.

17.30 uur Straatbarbecue met disco

*aan het Rozenpleintje (Johan de Wittstraat)
De disco staat o.l.v. Edwin
Het bestuur zorgt voor salades, brood, sauzen, barbecues en muziek.
U neemt zelf vlees of vegetarische gerechten mee.
Het is handig als u ook zelf bestek, borden, stoelen en tafels meeneemt.*

20.30 uur Einde

